

Sommerferie 2015

Så blev det sommerferie – den første sommerferie i Pipaluk, og ”forløsningsen” efter 1,5 års renovering og forberedelser.

Afgangen blev først søndag eftermiddag, da chefen lige havde en arbejdsweekend der skulle overstås. Foråret og forsommeren havde været kold og regnfuld, men i ugen op til vores ferie blev det for alvor sommer - med hedebløge op til 32 grader, så nu var vi klar, meeen da vi tog afsted var det med koldfronten lige i røven!!

Søndag d. 5/7

Afgang klokken 17.25 i ekstremt lummert vejr, svage skiftende vinde og gråt, med udsigt til regn og torden for natten, og derefter køligere og MEGET blæsende. Vi skulle bare afsted, så med skuden pakket gik turen ud af fjorden, men da vi ikke kunne afgøre om vi skulle nord eller sydpå, så fortsatte vi lige ud og havnede – som ventet – i Middelfart!!!!

Turen foregik for motor i meget svag vind og vi var dårligt kommet ind på en plads lidt i otte før det begyndt at regne – så op med kalechen og gang i noget aftensmad. I en pause i regnvejret blev havnepenene (135 kr) betalt.

Mandag d. 6/7

Så blev det almindelig dansk sommer, køligt vejr og hård NW'lig til kuling, men tørvejr og lidt solstrejf. Der blev sovet igennem, spist sen morgenmad, men vi nåede dog kl 10 øl og snolder ☺. Fra det var der jo ikke længe til frokost, så det kunne ikke rigtigt betale sig at gå i gang med noget. Til gengæld spiste vi tidligt frokost så vi kunne komme ned og sove til middag i god tid!!! The tiden blev overholdt klokken 17 og så var der ikke længe til aftensmad, men efter aftensmad gik vi et moleræs ☺. Vejret var hele dagen blæsende med solstrejf og der var rigtigt behageligt i kalechen!!!!. Vejrudsigten lovede et vindue fra omkring midnat og frem til tirsdag ved 16 tiden, så vi gik rimeligt tidligt til køjs med planen om at står tidligt op og sejle.

Tirsdag d. 7/7

Vækkeuret var sat til 03.30, men så længe kunne jeg ikke sove, så 03.45 var vi på vej ud af havnen i svag SW'lig – det var ikke varmt, så termokedeldragten var meget passende.

Motor og storsejlet halet helt hjem – medstrøm i Lillebælt, så allerede klokken 6.05 passerede vi Årøsund. Det havde en overgang været solskin, men da vi stak næsen udenfor ved Halk Hoved var det overskyet, og vinden var MEGET spids, så vi fortsatte på "svensker maner" for storsejl og motor mod Alssund. Den var rigtig meget spids, så til sidst smed vi storsejlet og var motorsejlere indtil vi kom ind i Alssund – der fik vi genuaen rullet ud og suste derned af.

I det smalle stykke fik vi vinden imod igen – så – ja ja hun er en MOTORsejler 😊

Klokken 10.20 var vi ved broen i Sønderborg og HURRAAAA næste broåbning var 10.30 – vi nåede lige at få en KOLD øl mens vi ventede.

Det var sol og sommer og vinden i SW da vi satte kurs mod Kalkgrunden fyr, så vi sejlede for sejl – noget af tiden!!!!. Vinden var meget ustabil i styrke, og bevægede sig efterhånden i S og

så SØ, så da vi nåede Schleimünde klokken 14 rullede vi ind og så stod den på motorsejlad ind af Schlei.

Det trak efterhånden op i vest og vi lavede lidt mental plat og krone om hvor langt vi skulle satse på at nå. Motoren fik lidt ekstra omdrejninger (nu har vi været helt oppe på 2000 af de max 3000!!) og se så – VI NÅEDE broåbningen i Kappeln klokken 14.45.

Vel gennem broen kom der fugt i luften og så var der ingen tvivl – Arnis. Klokken 15.20 havde vi en pæl i hvert hjørne inde i lystbådehavnen bag Arnis og det begyndte at småregne så

kalechen kom hurtigt op. Efter en kop the så det ud som om det kun småregnede og så gik vi en tur ud i byen i stadig småregn. Da vi kom tilbage var havnemesteren på sit kontor og vi fik betalt 15 EUR incl, vand, strøm, bad og WIFI – det er s'gu da i orden.

Over en middag med grydestegt mørbrad og nye kartofler (alt sammen hjemmefra) samt et dyp i rødvinforsyningen kunne vi så på DMI konstatere, at de holder fast i deres forudsigelser om hård blæst de næste dage – Schlei var vist et meget godt valg!!!!

De gratis badefaciliteter blev besøgt og det var en velduftende besætning der gik til køjs, og så lod vi det regne og småtordne udenfor.

Onsdag d. 8/7

Morgenmad klokken 8 i morgensol i cockpittet – ja ja ja under kalechen, men solen skinnede og udenfor var vinden frisk fra W.

Kl 9.30 afgang – det burde passe med broåbning ved Lindaunis. Da vi kom ud rundt om Arnis fandt vi ud af at vinden ikke "bare" var frisk – det blæste mildt sagt en halv pelikan, vi fik også en byge med voldsom regn og 16 m/s heldigvis lige i snuden, så lidt flere omdrejninger på motoren og så helt ind under kasketskyggen – så var det til at holde ud.

Vi kom til Lindaunis i fin stil klokken 10.30 og var klar til broåbning klokken 10.45 – efter planen. Brovagten arbejdede bare IKKE efter planen så vi lå og cirklede rundt og drev indtil det passede HAM at lukke op klokken 11.45. Det er længe at ligge og vente i blæsevejr, men heldigvis holdt det tørt.

Da vi kom igennem broen fik Pipaluk lov til at vise hvad hun kunne, der friskede det yderligere og i en periode lå vindmåleren på 22 m/s – heldigvis havde vi jo valgt et indenskærs område at teste skuden i, men der kan altså god nå at komme sø på bredningerne

hernede!!! Hun klarede det hele i stiv arm, med 1800 omdrejningen bankede hun igennem med omkring 5 knob, og hun var dejlig tør at være i – dels på grund af vindspejl og kasketskygge og dels fordi hun med sit fyldige forskib smider vandet godt ud til siden, og med sin høje vægt bliver hun ikke stoppet af søen, men går bare i gennem – alt i alt en meget glædelig oplevelse. At hun så er helt tør nedenom det gør kun fornøjelsen større, og det at komme ned i en helt tør køje er stort ☺. For at understrege komforten ombord blev der dækket op til buffet nede i pantryet på vejen – ganske vist spiste vi en af gangen, men vi kunne have det hele stående på bordet!!!!

I Sleswig havde vi luret på Ahoi, men deres broer er helt uden bølgebryder mod vest, og selv om afstandene til land ikke er store, så sidder oplevelsen for nogle år siden i Gråsten i os. Der lå vi ved sejlkлубbens bro og der rejste søen sig så vi hoppe og sprang og vi kunne ikke komme væk da blæsevejret var værst. Altså gik vi efter det sikre og valgte Wiking ved højhuset selv om det ikke er så centralt, så var der garanteret læ – og med den vejrudsigt havde det førsteprioritet.

Vi fandt en fin pæleplads, godt nok med vinden ind agten fra, men med den vindstyrke og den korte afstand mellem pælene var det ikke stedet og tidspunktet for finere manøvrer, så vi valgte den og gik ind som om vi aldrig havde lavet andet, og kl 14 var vi fortøjet – det blev så til 18 sm.

De veloverståede strabadser blev fejret med en lille en og så en god gedigen middagssøvn!

Eftermiddagens eneste anden opgave var lidt rekognoscering i nærområdet, altså først op til havnemesteren. Tyske havnemestere i klubhavne er altså af en helt anden kaliber end de danske "automathavne". Hygge, nærværd og service det præger det her, og priserne 13 EUR for den første nat og – med vejrudsigten i bagehovedet valgte vi at betale for en nat mere – den kostede så 12 EUR!!!! Kort til bad og toiletter uden depositum – vi skulle bare huske at aflevere det igen. Gratis WIFI og bad til 1 EUR og de gode råd og snakken var gratis – jo for øvrigt solgte han også is, hvis ikke han var der så skulle man bare tage selv og lægge pengene – det er som i en svunden tid !!!!

Aftensmaden bestod af rester !!!! – tænk med køleboksen har vi kunnet samle kartofler og rester fra flere dage og forvandle det til biksemad med spejlæg – guffe!! Dertil et lille bløp af "rødvinskoen" – ikke dårligt.

Efter dagens strabadser var der dømt hygge i kahytten med lidt tysk fjernsyn.

Torsdag d. 9/7

Dagen startede som lovet med voldsom blæst og kraftige regnbyger, så vi holdt lidt lav profil formiddagen igennem med lidt hjemlige sysler, og lige en "før" middagssøvn – det er altså hårdt at sejle!!!

Efter frokost var vi i bad, og så var der dømt kulturel rundtur i Slesvig – hele vejen rundt langs strandpromenaden, omkring havnen og om til "Holm" den gamle fiskerlandsby med kirkegården på torvet i centrum af byen, derefter op gennem gaderne til domkirken (der også fik et grundigt eftersyn) og så via gågaderne hjem – der blev lige indlagt et krus varm chokolade på en lille cafe – mens det regnede, men generelt var vi trætte og udslidte da vi klokken 17 nåede tilbage til Pipaluk med kold mælk og lidt kød og salat til aften. Over en drink i cockpitet blev dagens oplevelser vendt og vejrudsigten for de kommende dage studeret – det ser ud til at komme til at passe med at det flover fredag og at vi så kan komme ud til Kappeln fredag og til Kiel lørdag – men vi får se.

Fredag d. 10/7

Så blev det rimeligt vejr – d.v.s kun hård vind til kuling og tørvejr, skyet men med sol ind i mellem. Afgang blev klokken 9.50 og der manglede en lille meter vand i havnen, så vi vendte godt op i mudderet på bunden – det er godt vi ikke er i Freja, så var vi ikke kommet ud af havnen 1.85 ville være et seriøst problem når nu 1.35 allerede har fat i bundet ☺.

Vel ude fik vi rullet lidt genua ud, og så gik det ellers i flyvende fart ud af fjorden. Tiden til åbning af Lindaunisbroen var lidt snæver – 11 sm på lidt mindre end 2 timer, men med en halvt udrullet genua og 1200 omdr. på motoren var vi oppe på over 7 knob over "Grosse Breite". Genuaen blev rullet ind gennem Mūsunde hvor der var læ, og rullet ud igen på den anden side.

Vi nåede det – klokken 11.50 var vi ved broen og en tysker kunne oplyse os om at broen først åbnede klokken 12 !!!!

Gennem broen i en hel flotille og videre for ren genua - uden motorhjælp - mod Kappeln. Planen var en plads i den "gamle" lystbådehavn lige før broen, men der var alt optaget, så vi ventede på broåbningen klokken 13.45 og smuttede med i gennem, og sandelig om der ikke var en eneste ledig plads ved gæstekajen lige neden for byen. Den snupede vi, og så fik vi frokost og middagssøvn – det her sejlsport er altså sommetider MEGET hårdt !!!.

Efter en velfortjent middagssøvn skulle der handles - køleboksen var ved at være lidt tom – så vi udrustede en ekspedition, først hen til havnemesteren for at betale de 18 EUR i havnepenge. Vi skulle egentligt have betalt depositum for en nøgle til bad og toilet, men da vi gerne ville sejle tidligt, så fik vi den uden – mod at love at huske at putte den i postkassen inden afgang. Derefter gik turen op i byen, hvor vi så på turistmylderet og butikkerne!! Det var dejligt solskinsvejr, men ikke just varmt.

Tilbage ombord var der lige tid til at "pudre næsen" inden vi igen gik på landlov, denne gang på jagt efter et passende "Schnitzelhaus" da chefen ville spendere mad i byen. Der var mange steder hvor de tilbød "Schleiheringe mit Brathkartoffeln", men ligefrem give penge for stegt sild med braskartofler det ville vi ikke!! Vi fandt dog et ydmygt sted hvor de havde Schnitzler og øl, så dagen blev reddet.

Lørdag d. 11/7

Vækkeuret ringede kl 06.00 og 06.20 forlod vi Kappeln i stille og solskin, men rimeligt køligt.

Det blev motorsejlad hele vejen til Kiel i havblik og tiltagende skydække – stort set alt hvad der kunne flyde var på havet og der blev fisket i stor stil – det inspirerede jo også mig, så ud med krogen og 5 minutter efter havde vi en hornfisk på dækket – det blev den eneste, men den blev rensset og puttet i køleboksen. Da vi klokken 10.50 kom til Stickelhörn i Kielerbugten – lige før Holtenau, var det helt overskyet og med ganske svag SØ'lig. Vi fandt en fin plads lige nedenfor havnebygningen med toiletter etc.

Efter et lille besøg hos havnemesteren (20 EUR) og en rekognosceringstur lidt ind i land stod den på frokost og en TILTRÆNGT middagslur ☺ - vi havde kun fået hver 1 time på turen herved!!!

Lang middagslur inden skipperen gik amok og vaskede dæk og vinduer på skuden – det var faktisk helt rart igen at kunne kigge ud af vindspejlet – the og hygge i cockpittet med kalechen

oppe og åben i læsiden. Efterhånden helt net vejr med sol og svag NØ'lig vind. Resten af dagen gik bare uden det store besvær og de store udfordringer ☺ - bortset fra at vi sluttede dagen med at pumpe en vandmand ind i toilettet – og sådan en består tilsyneladende af mere "mand" end rygget vil vide – han var i hvert fald i stand til at blokere toiletskyllepumpen fuldstændig, men der var skipperen gået til køjs, og så var det jo absolut for sent at gøre noget ved det problem!!

Søndag d. 12/7

Skipperne vågnede klokken 6.55 og troede at den var 7.55 og at det altså var lovligt at vække besætningen – DET VAR DET IKKE !!! – men natten havde anbragt en idé i skipperens hoved vedrørende vandmanden, der have tilbragt natten i toiletpumpen. Toilet og spulepumpen ude for har samme tilgang, så teoretisk burde spulepumpen hvis søventilen blev lukket, kunne suge vandmanden baglæns ud af toiletpumpen. Forsøget blev sat i værk, men spulepumpen gav heller ikke vand – altså sad vandmanden helt nede i skroggennemføringen. Så måtte det den anden vej ud – ved at puste i spuleslangen, med toiletpumpen lukket, lykkedes det at "skyde" vandmanden ud af skroggennemføringen, og så kunne spulepumpen bruges til at få det sidste af ham pumpet ud – problem klarer, og så gik halvdelen af besætningen til køjs igen!!!!

Klokken 8 var der så morgenmad og 9.20 afgang mod Holtenau og slusen. Det var gråt men tørt, og jævn W'lig vind. Den ene sømil til slusen kaldte ikke på de store sejlmanøvrer, så det blev motorsejlad. På vejen over kunne vi se en del lystfartøjer samler foran slusen og vi hørte på kanal 12 på VHF'en at slusen ville blive åbnet for indsejling om 5 minutter – så fik Pipaluk en spand kul, og med skum for boven ansteg vi sluseområdet. Direkte ind og fortøjet uden på en tysk "Grand Banks", og så op i aviskiosken og betale kanalgeld – 18 EUR, desuden solgte avisdamen søkort, så vi fik et kort over Elben – det kunne vi simpelthen ikke finde ombord ☺.

Vi blev fuldstændig umærkeligt sluset en lille halv meter ned, og vupti var vi inde på NOK, og kunne begynde turen tværs gennem Tyskland. Vi mødte selvfølgelig store lastfartøjer på vejen men desværre ingen krydstogtsdampere. Det er altid fascinerende at møde sådan en stor skude i den smalle kanal og opleve hvordan den flytter vandet omkring sig.

Vi havde egentligt planlagt at overnatte i Flemhuder See, men så fik vi en SMS fra datteren om at hun allerede kunne være i Rendsburg klokken 11 mandag, og så var det smartest at gå direkte til Rendsburg. Lige før Rendsburg var der en marina der reklamerede med diesel, og vi var inde for at ville fylde på, men der var laaaang kø af blandt andet en svensk flotille, og det gik IKKE for stærkt, så for ikke at få lange løg, så fortsatte vi ind til Rendsburg hvor vi klokken 14 fik en god pæleplads efter 20 sm.

Havnepengene var 16 EUR og "die Hafenmeisterin" var også leveringdygtig i den lille blå tidevandskalender for vadehavet samt morgenbrød til afhentning i morgen klokken 8, at hun så samtidig sælger diesel skal udnyttes i morgen formiddag – så er udstyret i orden!!

Efter så hård en sejlads var det tid til en lidt forsinket middagssøvn, eftermiddags the (nu var det blevet bygevejr) og en rekognosceringstur i Rendsburg – først et sted at spise da kokken strejkede og skipperen måtte så give aftensmad for at holde besætningen tilfreds, derefter en hæveautomat, banegården og et supermarked, så kunne vi gå ombord med ro i sjælen; alt var klappet og klar til morgendagens udvidelse af besætningen.

Mandag d. 13-7

Op klokken 8 – dejligt vejr – letskyet og sol ind i mellem, svag W'lig. Morgenbrødet var som aftalt klar til afhentning hos havnemesterinden klokken lidt over 8, og efter maden lettede vi for at sejle over og få diesel ombord. Da vi kom der over lå der en stor hollandsk motorbåd og tankende og tankede og tankede indtil tanken var tom – så kunne vi andre 3 der lå i kø ellers bare sejle igen - ØV altså. Tilbage på pladsen blev det gjort lidt rent inden vi klokken 10.30 gik i land for at modtage familiens yngste medlem, der ville komme med toget fra København ank. Rendsburg kl 11.02. Mens mor og datter blev genforenet på banegården gik skipperen på indkøb.

Da alle var vel ombord lettede vi klokken 11.30 med planer om at sejle tilbage til der hvor vi opgav at få diesel i går – hurra der var ikke nogen - bortset lige fra en Hollandsk motorbåd der kom ind lige før os. Tankpasseren holdt imidlertid frokostpause til klokken 12.30, så det gjorde vi også!!!

Så fik vi diesel - 67 liter - efter et par og tredive timers motorsejlad - det passer altså med de ca. 2 liter i timen vi havde målt på de første timer – imponerende egentligt, for vi havde kørt rimeligt hårdt på i den første uge på Schlei da det blæste.

Efter optankningen gik det videre mod vest af Kielerkanalen, og der lykkedes det at møde et krydstogtskib – ikke verdens største, men dog anseeligt – Balmoral - hed det.

Ved Gieselaukanalen drejede vi til højre og gik gennem slusen ind på Ejderen – det er nyt vand for os.

Vi stoppede lige før slusen i Lexfähre, hvor vi fandt en fin plads hos Yachtclub Eider, med næsen oppe i åkanderne – meget idyllisk efter 20 sm på kanalen.

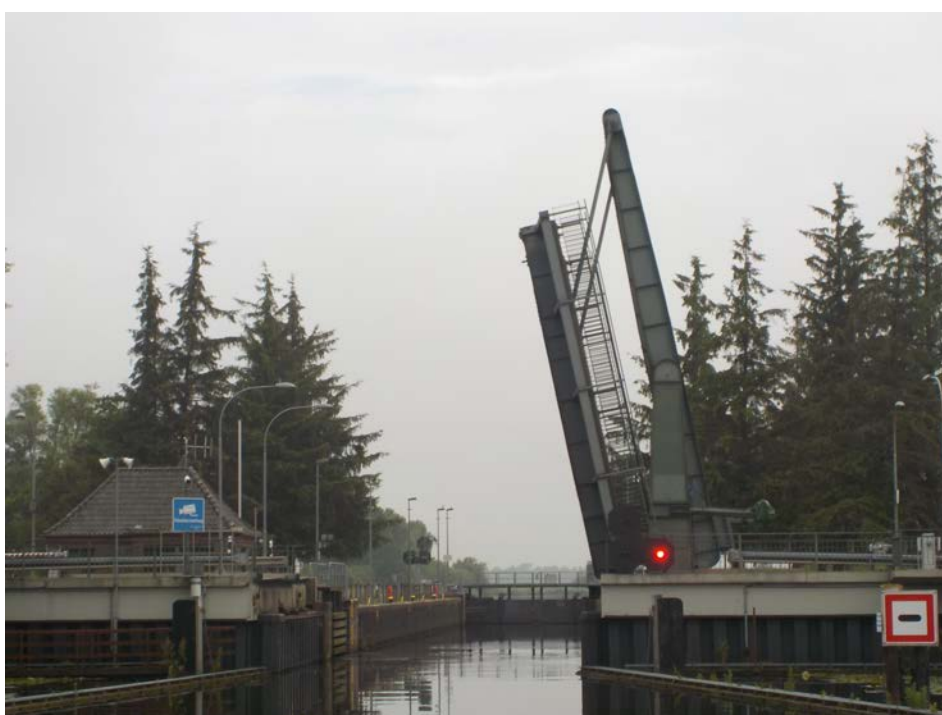
Havnemesteren var travlt optaget af at slå græs med en buskrydder da vi kom, men så kom han ud og hilste på. Normalt forventer man, at når en havnemester stikker hånden frem så vil

han have penge, det ville han da også gerne – 11 EUR – men først gav han da hånd præsenterede sig og sagde velkommen til og skulle høre lidt om os.

Vi gik en tur rundt og så på Lexfähre, fik lidt mad og så faldt roen over os.

Tirsdag d. 14/7

Efter en nat med regnbyger stod vi op til lidt fugtigt vejr, og klokken 8 da vi gik ind i slusen var det faktisk lidt finregn og næsten stille. Vi var alene i slusen så det var en 10 EUR's slusning, men som slusevagten sagde – de andre vågner først ved 10 tiden. Det kunne vi ikke vente på. Vi havde planer om at når Norstedt ved højvande kl 14.40 så vi kunne komme ind til Friedrichsstadt.

Det gik fredeligt gennem kanalen med små 6 knob – der var ingen andre overhovedet!!!! En enkelt bro måtte lukke op på vejen – han var ikke lige i huset da vi kom, så vi ringede til ham, og kort efter kom han springende over vejen og op til sit kontrolltårn og lukkede op for os – flot service 😊

Det gik rimeligt hurtigt der ned af, og allerede ved 11 tiden var vi ved Süderstapel, og så kunne vi se at vi var et par timer i forhånd og holdt derfor en pause med byrundtur (den by kunne IKKE bære en overnatning) og en frokost, inden vi 12.50 lettede igen på vej mod Nordfeld. På vejen kunne vi se en AIS signatur på et lystfartøj ved navn Albatros en god sømil efter os. Vi blev enige om at sætte farten ned så, vi kunne spare 5 EUR i slusen - og bruge dem til is i stedet for!

Det viste sig at det var en international konvoj med en svensker, en tysker og en hollænder og så os der gik i slusen i Nordfeld sammen klokken 15.

I slusen fik vi at vide, at der ikke var meget vand i resten af Ejderen, fordi de havde holdt Eidersperrwerk lukket for floden i dag, da de skulle reparere et eller andet. Det betød, at det klokken 15 hvor det burde være højvande ved Nordfeld, der var det faktisk lavvande!!! Slusevagten kunne berolige os med at med et dybgående på 1.35 var det ikke noget problem, men Svenskeren med en dybgang på 1.90 og hollænderen med 1.85 ville kunne få problemer, så de skulle holde sig midt i løbet – så vi blev sendt først derned af for lige at lodde dybden!!!

Som forudsagt havde vi ingen problemer og kom først ned til den sidste bro inden Friedericksstadt. Der var ingen mand i kontrollårnet da vi kom, men tyskeren havde et kraftigt horn og efter et par blæs i det kom slusevagten kørende ud på broen – på sin plænetraktor!!!! – så gik han ind i huset, sænkede bommene stoppede trafikken og åbnede broen for os – sådan!!!

Vi fortsatte de sidste få hundrede meter ned til vi kunne runde mudderbanken og dreje ind i slusen til Friedricksstadt ved 15. 30 tiden sammen med resten af den internationale eskadre – alle var sluppet ned af Ejderen, dog havde svenskeren haft lidt fat i bunden. I slusen var der MEGET langt op til slusepasseren, men til gengæld for at få 14 EUR så havde vi faktisk også betalt for udslusningen og behøvede IKKE at bestige alle trapperne igen når vi skulle ud – dejligt at vide.

Vi blev sænket ca. 20 cm og sluppet ud på Treene floden og kunne sejle få hundrede meter og dreje ind til lystbådehavnen i Friedrichsstadt – det er første gang vi har haft riggen i karambolage med et træ i et havnehul!!!

Vi fik en fin plads lidt inde i pløren og efter 30 sm kunne vi smide en fortøjning i land. Vi blev enige om, at i stedet for the i det dejlige sommervejr det efterhånden var blevet, så var en STOR is oppe i byen på sin plads.

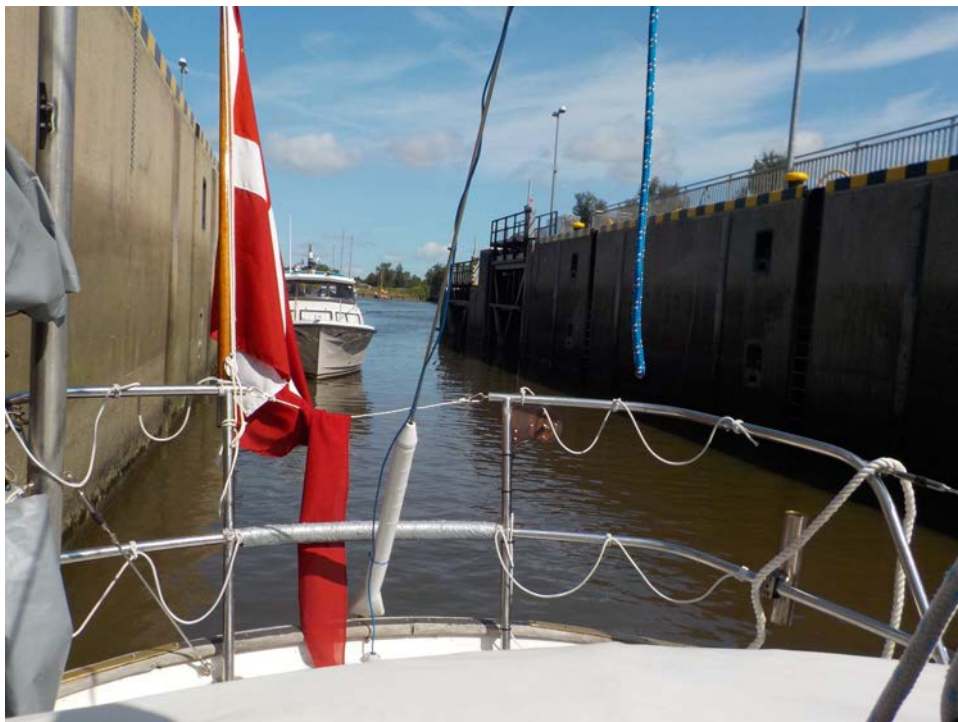

Det blev en god byrundtur i den meget specielle og maleriske by og tre meget store is på torvet, inden vi lige indkøbte lidt nødvendighedsartikler i det lokale supermarked, og gik ombord til en lille aperitif og så en gang chlli-con-carne lavet på 1 time i trykkogeren og så hver en mexikansk Desperado øl på 65 cl – det var godt og hyggeligt og så fik vi lige vendt verdenssituationen under barnevognskalechen.

Onsdag d. 15/7

Efter grundig konsultering af tidevandstabellen, afhentning og spisning af frisk morgenbrød kløen sig på maven etc. var der dømt afgang klokken 10.45 – hverken før eller senere.

Vejret var flot med sol og svag vind, og slusen var simpelthen åben og ventede på os, så vi sejlede direkte ind, og da vi jo havde betalt "en retur" på turen ind, så behøvede vi IKKE at bestige alle trapperne og besøge slusevagten og klokken 11 blev vi sammen med to tyske motorbåde fra Föhr sluset ud på en meget lav Ejder - vi kunne lige slæbe maven med os over slammet i indsejlingen til Friedrichsstadt, med 0,9 m på ekkoloddet.

Strømmen var som forventet indgående, da vi var ca. 3 timer før højvande, men skulle vi ud ved Ejder Sperwerk ved højvande om 3 timer, så var det nu på trods af modstrømmen.

Første forhindring var jernbanebroen lige efter svinget, de to tyske motorbåde smuttede under, men vi var nødt til stoppe – der kørte et tog over, og så skete der ingenting – vi fandt nummeret og ringede til brovagten – han havde lige to tog mere der skulle over, så ville han kunne åbne for os, det ville vare 10 – 15 minutter – det var til at leve med 😊

Så svingede han broen til side for os og vi kunne fortsætte ned af Ejderen, sving efter sving i efterhånden hård modstrøm. Vi mødte et par modgående lystfartøjer, men ellers var Ejderen vores.

Lige før Tønning var der en vejbro, da vi kom begyndte han at blinke til os, og så åbnede han ellers så vi bare kunne fortsætte med samme fart direkte igennem – det var s'gu den mest service mindede brovagt vi endnu har mødt – fantastisk. Tønning blev betragtet udefra, vi havde en aftale med Vesterhavet, så vi fortsatte ud af en efterhånden meget bred, men ikke særlig dyb Ejder.

Vi var på træk med en turistdamper (Adler 2) der var startet fra Tønning, og det passede med at vi kunne blive sluset sammen gennem Eider Sperwerk – det gik hurtigt og smertefrit, og på et opkald på VHF kunne slusevagten fortælle, at jeg ikke behøvede at besøge ham, det var nemlig gratis at blive sluset ind og ud. 14.35 var ude på den anden side – 10 minutter før højvande, så det var timet og tilrettelagt.

Strømmen begyndte at vende og vi fik den med ud på et tilsyneladende endeløst Vesterhav, men efterhånden som vandet begyndte at falde dukkede der sandbanker op på alle sider af os og vi sejlede og sejlede og sejlede med op til 7.5 knob i et godt afmærket, men meget snoet løb hvor sælerne lå på bankerne og soled sig. Sejlløbet passede bare ikke med kortplotteren, så sommetider sejlede vi direkte over områder der skulle være 2 meter høje ved lavvande!! Da vi havde sejlet i 1.5 timer passerede vi "barren", der faldt ekkoloddet til under 2 meter og jeg fik lid sved under armene, der var nu ingen problemer, men det er IKKE et sted man går ind i frisk pålandsvind eller i usigtbart vejr eller ved lavvande!!. Endelig efter næsten 2 timers endeløs sejlads nåede vi Ejdertønden – anduvningen til renden, og kunne sætte kurs sydpå mod Elben på et spejlblankt Vesterhav. Strømmen var nu nærmest tværgående, men kortplotteren viste os jo fuldstændig sikkert vej.

Ude i vest var himmelen efterhånden meget mørkegrå, og solen blev dækket, og så begyndte det at småregne samtidig med at vinden gik i NØ og blev rimelig frisk – det positive var at vi kunne rulle genuaen ud og få hjælp af den både med farten og til at begrænse rulningen i dønningen. Helt planmæssigt dukkede Norderpiep anduvningen op klokken 17.10 og Süderpiep klokken 18.10. Den næste skulle så være Norderelbe, hvor vi skulle ind for at undgå en større omvej ud om Grosser Vogelsand, men den var der bare ikke!!!!

Heldigvis kom der en Coaster på samme kurs som os, og med ikke ret stor fart, og han havde overhalet os og holdt ned mod det vi mente skulle være Norderelbe, så ham kunne vi bare følge i det efterhånden relativt dårlige vejr, med regn og temmelig dårlig sigt. Vi havde været lidt for hurtige til at komme til Norderelbe, så det var endnu ikke lavvande, derfor havde vi strømmen i mod faktisk helt ind til Cuxhafen – øv.

Afmærkningen i Norderelbe stod som kortplotteren og kortet forudsagde, og vi hørte på vejen på kanal 71 ("Elb info" for området ved Cuxhaven) at anduvningen Norderelbe manglede – det kunne vi bekræfte!!

Norderelbe smeltede et stykke inde sammen med Elben, og så kom vi tæt på de store skibe til og fra Hamburg, vi holdt os på nordsiden af sejlrenden indtil vi på kortplotteren kunne se at der var et passende "hul" i trafikken og så smuttede vi over på sydsiden – AIS er en rigtig god opfindelse, når sigtbarheden er nedsat!!

I tiltagende mørke og noget grumset og regnfuldt vejr anløb vi klokken 22.05 Cuxhafen lystbådehavn og ALT var optaget på nær en plads – den tog vi, og da vi var inde og havde fået fortøjninger i land så vi at den var rød. Vi blev enige om at tage chancen, og fik en lille hjertestyrker i cockpittet efter dagens 67 sm, så gik vi til køjs, men der kom stadig skiwe ind, og vi følte IKKE at vi kunne sove roligt på en rød plads, så op igen og på med tøjjet, og med kalechen slået op flyttede vi over på en hjemmehørende fiskekutterlignende lystbåd, så gik vi til køjs og fik en god nats søvn mens det regnede. 18 EUR

Torsdag d. 16/7

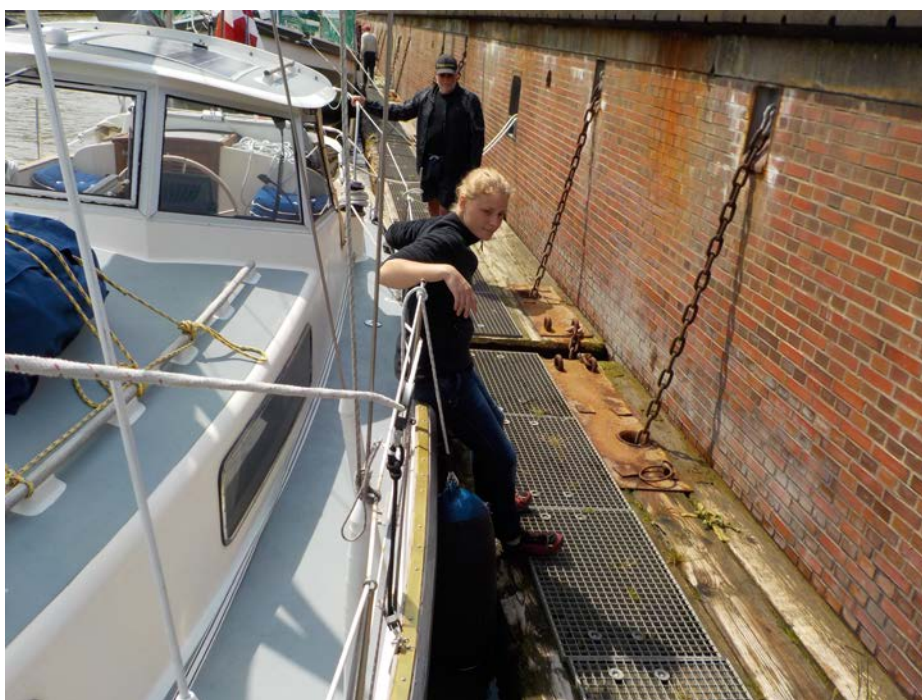
Vi var inden vi gik til køjs blevet enige om, at med den udsigt der var til blæsevejr i weekenden så ville vi gerne tilbage til Østersøen og gøre klar til hjemturen, så afgang skulle være klokken 10, da det var lavvande klokken 9 og vi gerne skulle have strømmen med ind af Elben til Brunsbüttel hvor Kielerkanalen starter.

Skipperen og letmatrosen var først på stikkerne og vi hentede morgenbrød, mens chefen gjorde morgenbordet klar. Vejret var lidt gråt, med relativt svag østlige vind, og vi var egentlig klar til at skulle afsted, da det viste sig at der ikke kom noget ferskvand når pumpen blev

startet. Vi havde døjet lidt med at trykvandspumpen var lidt utæt, og derfor havde vi startet og stoppet den efter behov, men nu gav den bare ingenting – det var ikke så godt – faktisk var det ret skidt at have vandtank og trykvand når pumpen ikke ville!!! Besætningen blev beordret på landlov (for ikke at blive udsat for grimme ord) og skipperen splittede pumpen ad – den tilbagevendende utæthed havde forårsaget, at der var trængt fugt ind i pressostaten og den var irret sammen, så den ikke virkede længere. Den blev kortsluttet, og så var der igen vand, men nu kun på den måde at man skal åbne en hane, og så tænde pumpen, og så stoppe pumpen inden man lukker for hanen – lidt bøvlet, men det kan fungere indtil vi kommer hjem og kan få skiftet pumpen.

Afgangen blev lidt forsinket, så klokken 11.00 stod vi havnen ud på en noget urolig Elben, strømmen var med, og vinden var i øst, så det første stykke kunne vi have genuaen rullet ud, men så skulle vi over renden og måtte rulle ind igen, og så blev det ren motorsejls resten af vejen til Brunsbüttel – vi kunne dog glæde os over 2.5 til 3 knob medstrøm, så vi var oppe over 8 knob på GPS'en. De 14 sømil blev da også tilbagelagt på 2 timer!!

Vejret blev efterhånden bedre, og ved indsejlingen i slusen hvor vi havde lidt ventetid, var det shorts og bare arme.

Kl 13.40 var vi igennem og kunne starte på de 100 km af Kielerkanalen. Skipperen havde slået ud med armen og lovet koldt fadøl og aftensmad på "Riverside" den lille restaurant der ligger direkte ved sejlklubben i Rendsburg.

Det var skønt at dreje til venstre ind til Rendsburg og klokken 19.50 havde vi fat i broen – næsten på vores "gamle" plads. En hurtig omklædning og så op på Riverside – Wellnesspanne

til damerne og en Regattateller til skipperen – og KOLDT øl – det var en skøn afslutning på en dag med 51 sømils ”transportsejlads” – første gang man går gennem Kielerkanalen er det en kæmpe oplevelse, men efter nogle gange så bliver det – transport ☺. Havnepladsen kostede 16 EUR og det var en fantastisk skyfri aften hvor vi ikke nænnede at slå kalechen op.

Fredag d. 17/7

Vi sov som sædvanlig længe – morgenbrødet var først klar hos havnemesterinden klokken 8. Efter morgenbordet med friske rundstykker i sol og sommer gik turen op til Edeka der ligger fantastisk godt placeret i forhold til havnen – der blev købt ind af mælk og pålæg til de kommende par dage.

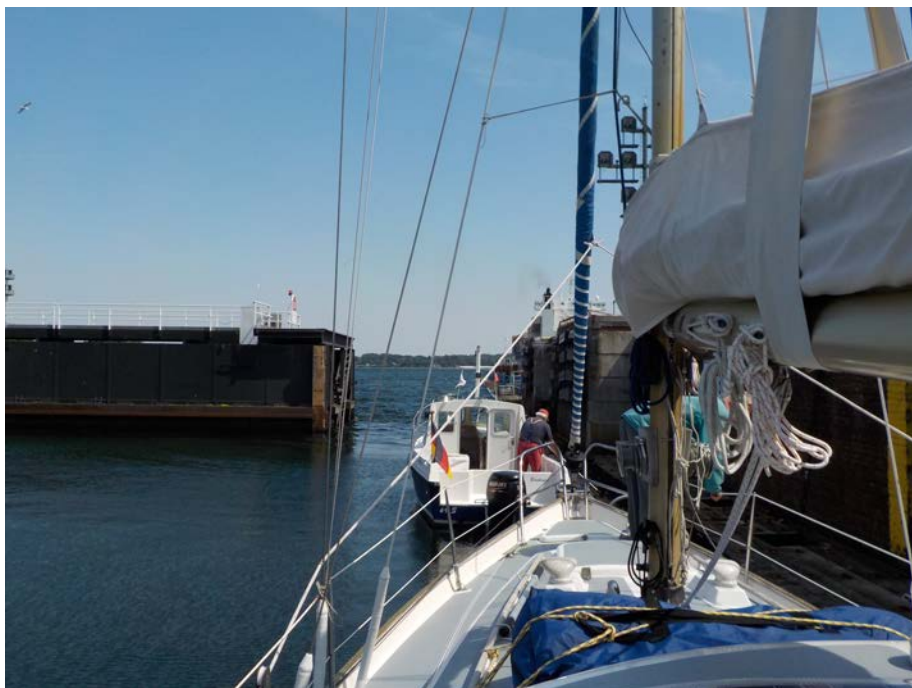
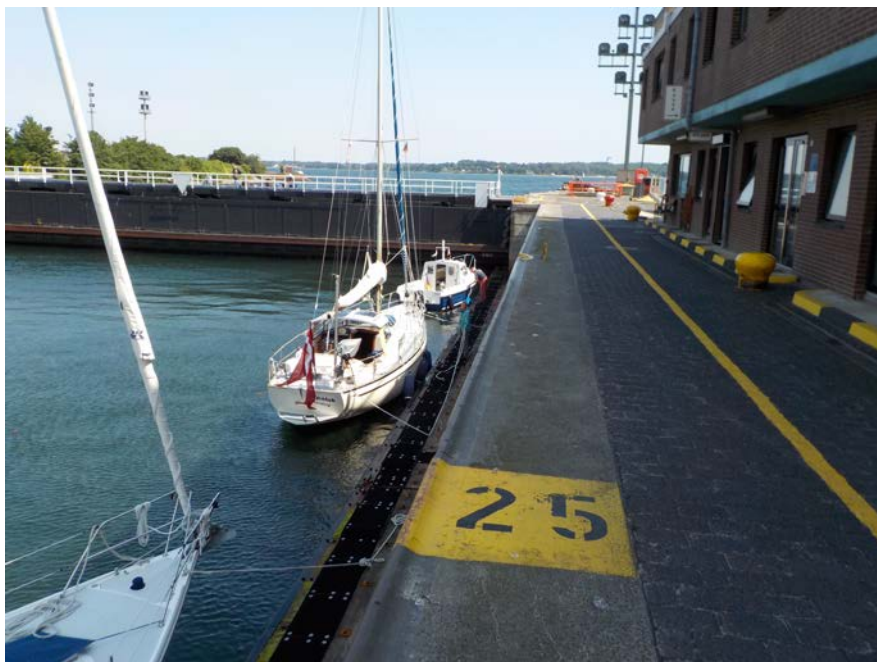
Havnemesterinden havde lovet at hun havde diesel på tanken så der sejlede vi over klokken 10.15, og fik fyldt tanken op – bare for en sikkerheds skyld, der er ikke noget så beroligende som en tank der er fuld.

Så klokken 10.30 var det endegyldig afgang fra Rendsburg, vinden var frisk fra øst og solen skinnede – sådan nogenlunde, der var dog ved at komme skyer på himlen, og sandelig om ikke vi fik 4 dråber regn, men ellers sol og skyer.

I Kielerkanalen var der den sædvanlige trafik af store og små, vi havde en rimelig stor container skude bag os det meste af turen, den hentede os først ved indsejlingen til slusen i Holtenau, hvor alle skulle i gennem de to store sluser, da de to små var under ombygning. Sjovt nok fik han sin egen sluse lige for næsen af en rimelig stor samling lystsejlere. Vi havde lidt ventetid, men så gik porten op, og dem der skulle indad sejlede ud, og så blev vi lukket ind – en rimelig samling lystfartøjer og ingen erhvervstrafik denne gang.

Sluserutinen sad lige "i skabet", og skipperen besteg slusesiden og betalte gebyret på 18 EUR (for hele gennemsejlingen – man betaler kun i Holtenau) og indkøbte is til hele besætningen, så vi kunne gnaske is og lade os sluse lidt op samtidig – det fungerede.

Klokken 14.45 var vi igennem og fik frisk Østersøvand under kølen – det var faktisk rart at se lidt klart vand igen efter mange dage med plørevand.

Vel ude af kanalen fik vi sat sejl og stoppet motoren – vi SEJLEDE !!!! i svag-jævn Ø'lig, sol og dejligt varmt vejr. På vej mod Strande kom der en irriterende sø på tværs, så hun rullede som en havneluder. Søen var forløberen for en pludselig kraftig opfriskende NØ'lig, og så var der

ikke bare dønning, men hvide toppe på, og selvfølgelig pålandsvind på Strande som var vores mål. Der var ikke plads til havnemanøvre med sejl, så vi måtte bjerge udenfor, det var en tur i rutchebanen, men det gik uden problemer takket være besætningens sugekopper på fødderne!!!

Klokken 16.10 gled vi ind på en grøn fri plads i kraftig blæst, men med en god besætning var det heller ikke noget problem. Dagens distance blev kun på 25 sm, men da vi jo startede sent og havde lidt ventetid, så følte det som meget længere. Skipperen tog lige en hurtig tur op og betalt havnepenge 18 EUR, toiletkort blev valgt fra, da vi planlægger tidlig afgang i morgen.

Efter the og "en lille en" holdt vi lige tre kvarters hvil, og da vi kom op var vinden sprunget 180 grader og var nu rimelig frisk fra W og himlen var klaret helt af.

Luksusaftensmad med rødvin og sager!! Efter opvasken en gedigen gang moleræs - der var mange forskellige "store" skuder at kigge på.

Lørdag d. 18/7

Vækkeuret var sat til 04.45 - det regnede, så tog vi en time mere i køjen, men 05.45 var det blevet tørvejr, så en gang morgenmad i kahytten - kalechen var pakket sammen i går i forventning om hurtig afgang, og cockpittet var rimeligt fugtigt. Da klokken blev 6.30 forlod vi Strande i sv-jv SW-W'lig, vi satte sejl, men lod motoren køre med indtil vi var fri af land - så blev der ellers sejlet i noget skiftende vindstyrke, men agten for tværs.

Fordelen ved at være 3 ombord er 1 times vagt og 2!!!! timers frivagt - det er til at holde ud.

Solen kom frem og det var super dejlig sejlads indtil kort før anduvningen ved Marstal, der døde vinden, så vi startede motoren og bjergede sejl. Lige som vi drejede ind renden friskede den en del.

Besætningen blev sat i land på kajen ved molehovedet og jeg tog på moleræs fra søsiden i hele havnen indtil telefonen ringede og besætningen havde taskerne fulde og var klar til afgang.

Ude af havnen blev genuaen rullet helt ud og kurset sat mod Bregninge Kirke. Halvvejs over Skåen var vinden så frisk så vi smed hele siden i til dækket, så blev der rullet ind til "lille fok". Da vi kom over i Mørkedybet blev den så spids så det blev motorsejlads i efterhånden rigtig hård W'lig. Der stod meget sø nord for Mørkedybet og med vindmåleren stående på 16 m/s fik hun en spand kul, men så gik hun sødt igennem det hele, og vandet hun smed om ramte os ikke inde under kasketskyggen 😊.

Planen var at gå for enker ved Skarø og måske ligefrem bade, men med den blæst blev vi enige om, at en pæl i hver hjørne på Drejøj var at foretrække.

Klokken ca. 15 var vi i havn – der var proppet, og vi startede med at lægge os uden på pælene. Der var så en Marstaller Impala der sagde at hvis nu de trak lidt sammen, så kunne der da vist også blive plads til os i rækken. Det kunne der, så vi kom ind og ligge vindret, med snuden i land. 38 sm blev det til.

Lænsepumpen kørte lidt for tit, og det viste sig at det var saltvand der kom fra bb kistebænk – øv altså. Op med alt hvad der var i den, og så gik skipperen tilbunds. Det viste sig at være T-

stykket ved dæksfløbet hvor slangebåndet tilsyneladende ikke sad helt rigtigt. Et nyt og kraftigere spændebånd, så var det (forhåbentligt!!) i orden.

Den ældre del af besætningen gik en tur om til den gamle havn, men den yngre del blev tilbage og tog sig af at betale havnepenge – 160 kr og lave aftensmad!!

Det var stadig blæsevejr da vi gik til køjs, men det flovede da heldigvis i løbet af natten.

Søndag d. 19/7

Vi havde i går pr. telefon aftalt med den samlede ældre generation at vi skulle mødes til en lille en ombord i Pipaluk kl. 10 ved udrustningskajen i Svendborg Lystbådehavn, så klokken 8.10 stod vi ud af havnen på Drejø i overskyet gråvejr, med en vejrudsigt der lovede svag vind og regn til eftermiddag.

Turen gik ind af Højestene og Svendborg Sund for genua og motor, og 9.50 gik vi til kaj ved udrustningskajen – perfekt lige ved mastekranen, så vi kunne bruge den til hjælp til at få de ældre ombord.

Kl.10 kom Farmor og Farfar, Mormor og Arne og Lissy, vejret holdt, og vi fik et par hyggelige timer sammen – det var dejligt at kunne vise dem det færdige resultat af Projekt Piapluk.

Da klokken var 12.10 var gæsterne vel i land igen, og vi lettede med kurs mod Troense for motor. Vi havde en god strøm med og allerede 12.50 fandt vi Troenses eneste grønne plads – på ydersiden af dampskibsbroen.

Så var der dømt frokost og derefter en velfortjent middagssøvn. Da det var veloverstået var det blevet regnvej, så efter theen blev dagens motion indskrænket til bare at være et moleræs med speciel fokus på "Safirerne" der jo som bekendt står besætningens yngste medlems hjerte nær, og som der stadig er en "rede" af her i Troense fra dengang i halvfjerdsene hvor de blev bygget.

Søren Dyrslæge er stadig havnefoged i Troense og han kom og fik 160 kr + 30 kr for morgenbrød, som han sørger for er klar kokken 7.45 – det er da service i en "by" der INTET ellers har at byde på.

Der var købt ind til grillmad, men vejret var ikke specielt tillokkende, når havneordenen forbød brug af grill ombord, så i stedet blev ovnen indviet – det fungerede perfekt.

Det med det ikke tillokkende vejr – det holdt – det blev sprøjt regnvejr til aften og nat, så "sejlerspillet" blev indviet i kahytten – det var et dårligt spil – skipperen tabte ☹.

Mandag d. 20/7

Morgenbrødet var klar og skiwet også, så med frisk morgenbrød i lasten forlod vi Troense kl 7.50. Solen skinnede sådan "rimeligt", og ved storsejlet sat gik det i sv-jv W'lig mod Thurø Rev.

Ved revbøjen blev genaen rullet ud og motoren stoppet, og så gik turen langs med fyn, med de behagelige 1 times vagt – 2 timers frivagt. Vi passerede Storebæltsbroen til middag, og så blev den mere spids og frisk op mod Kerteminde.

På et tidspunkt måtte vi tage reb i storsejlet og rulle genaen noget ind. Det trak med byger og vi fik da også lidt småtteri på turen.

Klokken 14.20 gik vi ind på en grøn plads i Kerteminde, og da vi over telefonen have snakket lidt med Offe Jørgensen – der var i bil til Kerteminde, så mødtes vi til en enkelt kølig i cockpittet i solskin og dejligt vejr.

Indkøb i Brugsen, aftensmad, og en aftale med Ole og Bente fra Kolding – der også lå i Kerteminde om drink klokken 20 i Pipaluk. Det blev en rigtig hyggelig aften, med røverhistorier fra de 7 have, og det lykkedes at få delt en hel flaske rom udover det løse 😊

Tirsdag d. 21/7

Vejrudsigten havde lovet kedeligt vejr med blæsevejr fra vest, og vi vågnede da også (lidt sent !!!) op til regnvejr, men stille!!

Vi sov en gang mere og fik så den store engelske morgenanretning med ”bæg og ølser” og hele svineriet – det var dejligt ovenpå gårdsdagens udskejelser. Vejret blev fint med sol og sommer og hård W’lig (som lovet), så det blev en overliggerdag i Kerteminde. Efter frokost og middagssøvn var der dømt gåtur i byen, med en stor gammeldaws vaffel!!

Aftensmaden blev lidt let, da vi var inviteret på drinks kl 19.30 I Albatros!!! Så smagte vi lidt på deres beholdninger af G&T, rosé og øl, og det blev "lidt" sent, men ikke MEGET sent – afgang var nemlig sat til kl. 06.00. 0 sm, 160 kr.

Onsdag d. 22/7

Så var det afgang fra Kerteminde – vinden var som lovet gået i S-SW og den var relativt svag, men noget ustabil. Vi sejlede ud af havnen kl. 05.55 og satte storsejl, men lod motoren trække med. Besætningen eksperimenterede med at rulle genuaen ud og slå motoren fra op langs med Fyns Hoved, men der var ikke luft nok til skuden, så det blev ved eksperimentet. Vejret var rimeligt gråt, og ikke verdens varmeste, og fra Fyns Hoved og mod Æblelø fik vi en byge med luft og lidt regn. Vi kunne lige strække over med storsejl og motor.

Pludselig skilte rattet ad, og så var vi ovre på "racing rat", det kan nu ikke anbefales sådan til stadighed, men det gik indtil vi kom til Bogense og kunne få det skruet sammen igen.

Fra Æbleø og ind til Bogense var vinden lige i snuden, men meget svag, så det var ren motorsejlads. I Bogense var der masser af ledige pladser da vi kom kl 12.10, så vi kunne vælge og vrage, vi snupede en plads lige neden for "Fiskehuset", da vi tidligere på ferien blev enige om at vi skulle have den store fiskebuffet i Bogense.

Vejret klarede op med sol og lidt opfriskende SW'lig – så det var godt vi var afsted fra morgenstunden.

Skipperen blev sendt i land for at bestille bord til fiskebuffeten og så blev Bogense havn ellers vendt grundigt en gang – der var masser af gæster, også i den gamle havn – at nogen skuder er så store at de ikke kan finde en plads i marinaen, og derfor ender i den gamle havn er til at forstå, men at der også er nogle i almindelig størrelse, der med djævlens vold og magt skal ind og ligge med siden til, så alle kan gå og glo ned til dem – det forstår vi simpelthen ikke 😊.

Det var dagens motion, og klokken 19 gik vi ombord i en kæmpe fiske buffet, med virkelig alt godt fra havet – det var mums og værd at sejle efter !!!

Torsdag d. 23/7

Vejrudsigten tidlig torsdag morgen gav noget af et chock –i første omgang så det ud til at vagthavende meteorolog havde drukket af natpotten – pludselig var der dukket et hidsigt lavtryk op der skulle passere lørdag, med 23 mm regn og hård kuling!!!!

Så kunne vi jo ikke fise den af i Bogense hele dagen og fredag liste ned i Gamborg Fjord, så måtte der tænkes alternativt.

Vinden var rigtig frisk af W – lige i næsen. Vi udrustede en ekspedition op i Bogense by, med indkøb af de væsentligste nødvendighedsartikler, og da vi var ombord igen ved 12 tiden var der kun en vej – ind i den gamle havn og tanke diesel op, og så ellers næsen op i det mod Lillebælt. Det blev ren motorsejlad, med røgvandet ind over, men dejligt tørt under kasketskyggen. Med 1800 omdrejninger tyggede hun sig igennem det med godt 5 knob – dejligt.

I Lillebælt havde vi selvfølgelig modstrøm, så det blev strandlangs indtil Middelfart, hvor yngste besætningsmedlem blev sat i land ved kulturøen, med besked på IKKE at komme igen uden fed kage!!!

Da hun stod på kajen med en bager pose, hentede vi hende og fortsatte mod Fænøsund – her fik vi endelig halvvind og kunne rulle genuaen ud og stoppe motoren et øjeblik. Klokkeren 17 gik vi for anker helt nede i bunden af Gamborg Fjord efter 27 sømil – op ad bakke. Det var stadig noget blæsende så vi søgte helt op under grunden” for at få læ for den WNW’lige der ikke lige er den mest fremragende til Gamborg, men til natten lover de aftagende og mod SW og S drejende, og så bliver det bedre.

Og kagen, den var godkendt – GUF – indtaget med en sen kop the – perfekt.

Nu lå vi så endelig for anker, vejret var rimeligt og der var ingen havnereglement der forbød grill ombord, så der blev fyret op i Copp'en på agterdækket. Rødvinsmarineret mørbrad, hjemmelavet kartoffelsalat, grøn salat og Nan-brød, dertil et bløb af "rødvinskoen" - jo sejlsport er en herlig ting!!!

Det blev sent under kalechen, vinden aftog og drejede mod SW, himlen klarede fuldstændig af, og over de levende lys blev sommerturen lige vendt en gang.

Fredag d. 24/7 2015

Vejrudsigten med regn og blæst for weekenden var uændret, så der var kun en vej - hjemad -. Først blev badesæsonen dog indviet. Yngste gast optrådte pludselig og helt uvarslet i badedragt og sprang overbord - det blev en udfordring som skipperne ikke kunne sige nej til, så han måtte også i - dog uden badedragt!!! Chefen så til med store øjne, men holdt sig på det tørre - badevandstemperaturen lå ca. 7 grader UNDER hendes komfortniveau på 25 grader.

Efter en god gang morgenmad kunne det ikke trækkes længere og klokken 10.50 kom ankeret op.

Vinden var svag SW'lig og vi tog den for motor ud af Gamborg Fjord. Chefen havde egentlig bestilt en tur gennem Fænøsund, men da vi kom ud til munden så vi en LM 27 der havde kurs henover revet – MEGET langt inde – for en genua. Vi diskuterede lidt om han vidste hvad han gjorde – det gjorde han så IKKE for pludselig sejlede den ikke længere fremad.

Vi ændrede derfor kurs og sejlede op forbi dem, og ville da have tilbudt at trække dem af, men de blev ved med at "sejle" med genuaen oppe ind på revet. Da vi kom tættere på kunne vi se at kvinden ombord styrede og manden snakkede i telefon – de havde tilsyneladende slet ikke opdaget at de stod på grund. Vi blev enige om, at det jo sådan set slet ikke var ulovligt at sætte skuden på grund og så sidde og lade som om man sejlede, og da det var stille vejr, så lod vi dem bare stå. De stod der så længe vi kunne se dem i kikkerten, med genuaen trækkende!!!!

Vi fortsatte vores vej hjem til Kolding, med medstrøm i Bæltet. Der var masser af skiwe på vandet. Klokken 13.05 var vi hjemme på vores plads igen efter en super god sommerferietur.

I alt tilbagelagde vi 523 sm og brugte ca. 1650 kr, i havnepenge. Vejret var ikke fantastisk, men sådan almindelig dansk sommer – nok lidt til den blæsende side, men da vejrudsigterne er meget præcise – i hvert fald 48 timer frem, så har vi kunnet sejle i rimeligt (kendt) vejr hver gang. At så sol og sommer og svage vinde har været en mangelvare har bare betydet at det er blevet indenskærs sejlads og en masse havneophold.

Vi må konstatere, at Pipaluk er den skude vi har brug for i vores alder, hun er robust og rummelig, og alligevel ikke større end at vi kan magte hende. Der er ikke så mange timers skarpt kryds i hende, men det er livet s'gu også for kort til. Hun er super god at være i, og vi er enige om, at vi slet ikke som de tidligere år har behov for at komme hjem i huset, hvor der er mere plads, vi har rigelig plads her ombord.

Efterskrift.

Og metrologerne havde igen ret – det blev et H..... vejr i weekenden – med blæst, regn og torden, så timingen med at komme hjem fredag var perfekt !!!